

gris ved denne Produktion, end man har i Øjeblikket. Man kan nemlig ikke, naar man taler om Produktion af en saadan Vare som Slagterisvin, lægge enkelte Dage eller Uger eller enkelte mindre Tidsafsnit af et Aar til Grund. Man er nødt til at lægge et større Tidsrum til Grund for sine Beregninger, regne efter Forholdene i saadanne større Tidsrum, og maa derudfra udregne Gennemsnittet. Jeg tør derfor tillade mig overfor den Betragtning, som den højtærede Minister her gjorde gældende, at der indenfor Landbrugets Erhverv er saadanne Tilstande til Stede eller nær forestaaende, og at det vil være nødvendigt for Staten at kunne have Midler til at imødegaa dette, at hævde, at den Betragtning ikke holder Stik, i alt Fald ikke, naar den sammenlignes med den Betragtning, som den højtærede Minister og den højtærede Ministers Parti gjorde gældende for $\frac{3}{4}$ Aar siden. Under den Diskussion, som den højtærede Minister havde med Folketingsmanden for Københavns 6te Valgkreds (Foss), benyttede den højtærede Minister nogle Tal for at bevise, at hvis man vilde komme Landbruget til Hjælp, var der to Veje at gaa, enten den, at hjælpe det til mindre Udgifter ved Produktionen, eller den, at hjælpe det til større Indkomster for Produktionen. Af de to Veje, sagde Ministeren, var man afskaaret fra at gaa den sidste, fordi de eksisterende danske Maksimalpriser ikke længere medførte noget Tab i Forhold til de engelske Priser, og Ministeren støttede denne Udtalelse paa Tal, som Ministeren havde faaet fra de danske Andelsslagteriers Fælleskontor. For saa vidt er den højtærede Minister ganske uskyldig i, at disse Tal ikke er rigtige, Ministeren kunde ikke vide dette, men jeg er berettiget til paa dette Sted at sige, at de Tal, der da fremkom, ikke er korrekte, og jeg er bemyndiget til overfor den højtærede Minister at udtale en Beklagelse fra Fælleskontoret over, at disse Tal er fremkommet som officielle og dog ikke er rigtige. Forholdet med Hensyn til denne Sag er dette, at der fra Ministeriet blev telefoneret til Fælleskontoret, om dette kunde fremskaffe nogle Tal, der kunde belyse Forholdet mellem den engelske Notering og den danske Maksimalpris. Disse Tal, Materialet til dette Spørgsmaals Belysning, havde Fælleskontoret ikke; det maatte derfor lade Spørgsmaalet gaa videre og sendte det ud til et af de København nærmest liggende Slagterier. Dettets Direktør beregnede saa Forholdet, saaledes

som Spørgsmaalet var stillet fra Ministeriet igennem Fælleskontoret, men denne Direktør gjorde sig skyldig i nogle Fejltagelser i Beregningen, og desuden tog han heller ikke Hensyn til de Omkostninger, som Slagterierne har ved Salget af Svin til Maksimalpris her i Danmark. Der er saa blevet foretaget nye Beregninger af samme Direktør paa samme Grundlag, og disse Beregninger har ført til, at de Tal, som Ministeren den Gang nævned, er blevet forandret, og det fremgaar deraf, at Salget af Svin i København giver mindre i Indtægt end Salget af det samme Slagterisvin i England. Det er maaske lidt udenfor det foreliggende Spørgsmaal, det vil jeg indrømme, men da jeg har Tallene ved Haanden, da disse Tal vistnok i denne Forbindelse har nogen Betydning, og da de danske Andelsslagteriers Fælleskontor jo har faaet Ansvaret for de opgivne Tal, mener jeg, at det er rigtigt, at de bliver berigtiget. I denne Forbindelse skal jeg fremføre, at for forskellige andre af de danske Andelsslagterier foreligger fra disses Direktører Opgivelser, der i høj Grad bekræfter den Opfattelse, som Folketingsmanden for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) saa stærkt gjorde gældende i Folketinget, at Prisen i Øjeblikket paa danske Maksimalprissvin er betydelig lavere end den engelske Notering. Jeg mener derfor, at saadan som Situationen i Øjeblikket foreligger, er der ikke nogen som helst Grund — det er min private Opfattelse, jeg taler ikke her paa Partiets Vegne — til fra Statens Side at beskatte et enkelt Erhverv for derigennem at indkassere i Statskassen Millioner af Kroner for bagefter at dele disse Millioner ud til et Erhverv, om hvilket man i Øjeblikket ikke kan sige andet, end at dets Forhold i hvert Fald er ret gode, og jeg fraraader det, fordi jeg er bange for de Konsekvenser, som eventuelt kan flyde deraf. Det er ganske vist hævdet, at en Lovgivning under Krigsforhold ikke kan drage Konsekvenser med sig for normale Forhold. Men jeg er ikke helt beroliget i den Henseende, og hvis et Foretagende som dette, hvis Berettigelse jeg ikke ganske ser, skulde medføre saadanne Konsekvenser, har jeg endnu stærkere Grund til at advare derimod.

Jeg vilde gerne tillade mig endnu en Bemærkning direkte til den højtærede Minister. Saa vidt jeg forstod det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), vil det Beløb, der vil indgaa ved denne Afgift, udgøre saadant noget som 12—13